

КОРАБЕЛЬ СОЛІДАРНОСТІ

Якби в океані кораблі залишали колію, то, мабуть, від Владивостока до Хайфона вже б простелився широкий шлях. Власне, така дорога є. Її називають дорогою солідарності, бо десятки радянських кораблів протрували її, доставляючи вантажі для героїчного В'єтнаму.

А через місяць з далекосхідного порту вирушить в рейс ще один — «Корабель ударних загонів». Він повезе обладнання та спорядження для молодіжних ударних загонів В'єтнаму, подарунки для лаоської молоді, а також медикаменти для дитячої лікарні імені Нгуєн Ван Чоа, яка буде збудована в Ханой на кошти, зібрані молоддю світу по заклику ВФДМ. Вантажі «Корабля ударних загонів» будуть придбані на кошти, зароблені юнаками та дівчатами, комсомольцями, піонерами і школярами на суботниках та недільниках у фонд народів Індокитаю, що борються за своє визволення.

Кіровоградський обком ЛКСМУ прийняв постанову, в якій зобов'язує міськомми та райкомми комсомолу у жовтні провести комсомольсько-молодіжні суботники і недільники з метою залучення коштів для «Корабля ударних загонів».

НА ПЕРЕДЖОВТНЕВІЙ
ВЛХТІ

Комсомолець Іван Кунтиш працює токарем інструментального цеху заводу «Червона зірка». Він бореться за звання ударника комуністичної праці.

Фото Ю. Лівашнинова.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XII

№ 120 (1444).

ЧЕТВЕР, 7 жовтня 1971 року

Ціна 2 коп.

ЧЕРГОВІ ЗАВДАННЯ РАЙОННОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

З ПЛЕНУМУ
КОМПАНІЇВСЬКОГО
РК ЛКСМУ

Позавчора у Компаніївці відбувся пленум районного комітету комсомолу. На порядку денному стояло два питання: «Про роботу первинних комсомольських організацій колгоспу імені Тельмана та районного об'єднання «Сільгосптехніка» по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС, XXIV з'їзду КП України, XVI з'їзду ВЛКСМ і XXI з'їзду комсомолу України» та «Про заходи по виконанню Постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення організації соціалістичного змагання».

З доповідями виступили секретар комсомольської організації колгоспу імені Тельмана Галина Міщенко та секретар комсомольської організації райоб'єднання «Сільгосптехніка» Анатолій Волошин. Вони розповіли про роботу первинних організацій, про участь комсомольців у виробництві, підвищення їх ідейного та політичного рівня.

В обговоренні виступів взяли участь секретар комсомольської організації

колгоспу «Дружба» Микола Гасленко, секретар комсомольської організації бригади № 3 колгоспу імені Чапаєва, завідувача молочнотоварною фермою Валентина Барбаренко, секретар комсомольської організації Червоновершської середньої школи Анатолій Запільний та інші.

Пленум райкому комсомолу прийняв розгорнуте рішення щодо організації виконання постанов партійних та комсомольських з'їздів.

Із доповіддю «Про заходи по виконанню Постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення організації соціалістичного змагання» виступила секретар райкому комсомолу Людмила Чуб.

В роботі пленуму взяли участь та виступили перший секретар обкому комсомолу М. Г. Гайдамака, секретар Компаніївського райкому партії І. С. Акімов, перший секретар райкому комсомолу А. Коротченко.

СВЯТО НАУКИ НА КІРОВОГРАДСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Позавчора в Кіровограді розпочалися Дні радянської науки на Кіровоградщині, які проводять обком КП України, виконком обласної Ради депутатів трудящих, Президія ордену Леніна Академії наук Української РСР та правління республіканського товариства «Знання». Дні науки на Кіровоградщині проводяться під девізом «Рішення XXIV з'їзду партії — в життя». Їх мета — подальше поліпшення пропаганди рішень і матеріалів XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України, широке ознайомлення трудящих області з досягненнями й перспективами радянської науки, зміцнення зв'язків між наукою і виробництвом, активне сприяння впровадженню наукових досягнень у народне господарство.

11 годин ранку. Красень-лайнер АН-24 підрулює до Кіровоградського аеропорту. Гості області, провідні вчені республіки виходять з літака.

Іх вітає секретар обкому КП України Д. С. Сиволап:

— Проведення Днів науки сприятиме зміцненню зв'язків підприємств, колгоспів і радгоспів, навчальних закладів і організацій з науковими закладами республіки, збагатить трудящих новими знаннями і досвідом, допоможе розв'язанню одного з головних завдань, поставлених XXIV з'їздом КПРС перед наукою — практичній реалізації її досягнень, широкому впровадженню їх у виробництво, — говорить він.

Герої Соціалістичної Праці А. Г. Ігнат'єва та В. П. Мельниченко підносять гостям хліб-сіль та сніп пшениці з цього річного врожаю, яким ушавилась земля Кіровоградщини.

У відповідь керівник делегації радянських вчених академік, заслужений діяч науки УРСР, віцепрезидент Академії наук УРСР І. К. Білодід щиро подякував кіровоградців за гостинність.

— Ми ставимо за мету, — сказав учений, — глибоко вивчити Кіровоградщину, її економіку, досвід передовиків промислового і сільськогосподарського виробництва,

знатних механізаторів і хліборобів.

Гості і зустрічаючі відіжджають у місто.

Вдень у приміщенні Будинку політичної освіти обкому КП України відбулась прес-конференція. Академік І. К. Білодід познайомив журналістів з вченими, які відповіли на численні запитання працівників обласних газет, радіо та телебачення.

Після цього вчені відідали хутір «Надію», ознайомились з садиво-заповідником, музеєм І. К. Карпенка-Карого, поклали квіти до пам'ятника корифею українського театру. Увечері в приміщенні

обласної філармонії відбулось урочисте відкриття Днів науки на Кіровоградщині. Зі вступним словом виступив голова виконкому обласної Ради депутатів трудящих П. С. Кошевський. Він надав слово першому секретарю обкому КП України М. М. Кобильчаку, який охарактеризував Дні науки, як визначну подію в житті області, висловив упевненість, що вони сприятимуть подальшому поліпшенню пропаганди рішень і матеріалів XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України, широкому ознайомленню трудящих області з досягненнями і перспективами розвитку радянської науки.

Виступає академік І. К. Білодід.

З доповіддю «Основні напрямки діяльності Академії наук УРСР у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України» виступив академік, віцепрезидент АН УРСР І. К. Білодід.

Тепло вітали гостей Кіровоградщини робітники заводу «Червона зірка» В. Ф. Трохимчук, агроном колгоспу ім. Шевченка Кіровоградського району К. І. Мисько, доцент педагогічного інституту ім. Пушкіна Л. М. Киличенко та студент інституту сільськогосподарського машинобудування А. Гуркович.

Голова Кіровоградського міськвиконкому Б. Г. Токовий вручив академіку І. К. Білодіду для Президії Академії наук УРСР портрет Леніна.

Учасники вечора прийняли вітальний лист на адресу ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР та Ради Міністрів УРСР.

Вечір закінчився концертом заслуженого са-

модіального ансамблю танцю УРСР «Ятрань».

Дні науки на Кіровоградщині проходять до 9 жовтня. За цей час вчені республіки побувають у всіх містах і районних центрах області, зустрінуться з трудящими, відвідають підприємства: колгоспи, радгоспи, проведуть районні семінари спеціалістів сільського господарства, харчової промисловості, вчителів біології, проведуть теоретичні конференції.

8 жовтня в м. Кіровограді працюватимуть секції — працівників сільського господарства, інженерно-технічних працівників промислових підприємств, спеціалістів будівельних і проектних організацій, працівників навчальних закладів, викладачів суспільних наук, медичних працівників, працівників адміністративних органів, лікарів і пропагандистів. З доповідями на них виступлять провідні вчені республіки.

В залі філармонії.

Розпочалися заняття в системі комсомольської політосвіти

ОЛЕКСАНДРІЯ. До Ленінського уроку «П'ятирічка — мені, я — п'ятирічка» на рудоремонтному заводі готувались ретельно. Завчасно зібрався комсомольський актив, визначив, на чому треба заострити увагу учасників уроку, які питання вимагають невідкладного вирішення. Кожному слухачеві запропонували обдумати певну тему.

І ось минулого понеділка понад 50 молодих спеціалістів, що навчаються на семінарах «XXIV з'їзд КПРС про розвиток соціалістичної економіки на сучасному етапі» та «XXIV з'їзд КПРС про розвиток соціалістичного суспільства на сучасному етапі» зібрався на Ленінський урок.

Технолог заводу Володимир Григорович Губенко розповів про завдання, що поставлені перед країною п'ятирічним планом. А секретар комсомольської організації підприємства Віктор Сидяк інформував про перспективи розвитку заводу, про його плани. Він сказав:

— Так склалося, що у нас немає жодного комсомольсько-молодіжного колективу. Думаю, сьогодні нам слід серйозно продумати можливість створення таких

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИМ БУТИ!

бригад та дільниць. Я особисто вважаю, що організувати їх можна і треба негайно.

Цю думку підтримали конструктори Микола Савич та Олена Чекотило, токарь Анатолій Машуровський та інші комсомольці.

Створення комсомольсько-молодіжних бригад — то не єдина пропозиція, яку було висунуто на Ленінському уроці. Розглядалися питання кращої участі комсомольців у соціалістичному змаганні, у розробці та впровадженні перспективного комплексного плану, прийняття особистих творчих планів та інші, не менш важливі проблеми виробництва.

А. ГРУША,
другий секретар Олександрійсько-го міського комсомолу.

ПОЗМАГАЄМОСЬ З ПЕРЕДОВИКАМИ

ГАЙВОРОНСЬКИЙ РАЙОН. Що треба зробити, щоб соціалістичне змагання серед комсомольців стало кровною справою кожного комсомольця — ось основне питання Ленінського уроку, який проходив у гуртку «Наш Ленінський комсомол» у колгоспі «Мир».

І пропагандист гуртка вчителька Червоноярської восьмирічної школи Марія Дмитрівна Яшуринська, і економіст колгоспу Тамара Григорівна Прокопчук, розповідаючи про здобутки радянського народу, про завдання, які стоять перед країною та колгоспом, підкреслювали, що соціалістичне змагання серед комсомольців мусить приносити чудові результати.

Олена Дзюбейло розповіла, як комсомольці молочнотоварної ферми збираються виконати свої соціалістичні зобов'язання. Колентина Ферма має чудовий досвід у змаганні. Адже молочнотоварна ферма колгоспу «Мир» зайняла друге місце в обласному змаганні комсомольсько-молодіжних колективів дварок.

На уроці виступало чимало комсомольців. Вони говорили про те, що їх хвилює у виробництві, радяться, як краще організувати свою працю.

О. РЕЗНІК,
секретар Гайворонського райкому комсомолу.

УРОК „П'ЯТИРІЧКА — МЕНІ, Я — П'ЯТИРІЧЦІ“ ВІДБУВСЯ.

НОВОУКРАЇНКА. В районі в гуртках політичної освіти приступили до занять більше тисячі комсомольців та молоді. Вони навчаються у 8 гуртках початкової ланки та в 26 гуртках середньої ланки. Враховуючи великий потяг молоді до економічних знань, комітети комсомолу в середній ланці створили 21 гурток по вивченню основ соціалістичної економіки.

Багато попрацювали комітети комсомолу разом з партійними комітетами, щоб зміцнити склад пропагандистів. Всі керівники політгуртків — члени КПРС, більшість з них мають вищу освіту. Напередодні нового навчального року з пропагандистами було проведено теоретичну конференцію і семінар.

Після цього зрозуміло, що навчальний рік почався організовано, зокрема, в комсомольських організаціях колгоспів «Дружба», імені Калініна, імені Ватутіна та інших. Наприклад, в колгоспі імені Енгельса перше заняття гуртка «Основи соціалістичної економіки» вела заступник пропагандиста, голова сільської Ради Т. Є. Григор'єва. Вона розповіла про завдання п'ятирічного плану, про те, як розвиватиметься їхній колгосп, про участь кожного комсомольця у виробництві. Порухену тему «П'ятирічка — мені, я — п'ятирічці» продовжили у своїх виступах комсомольці Анатолій Рогожин, Любов Бойко та інші.

Підсумовуючи результати першого заняття Ленінського уроку «П'ятирічка — мені, я — п'ятирічці», слухачі про-

КОМСОМОЛЬЦІ ПРОПОНУЮТЬ ЙОГО ПРОДОВЖИТИ

пагандисти вносили пропозиції про продовження його. В політгуртках «Основи соціалістичної економіки» такий Ленінський урок варто провести або в кінці грудня, або на початку січня.

За цей час слухачі згідно календарного плану докладно вивчать такі теми як:

основні питання економічної політики партії на сучасному етапі; соціально-політичний розвиток радянського суспільства і завдання партії; наша соціалістична економіка; зростання добробуту народу — найвища мета економічної політики КПРС; підвищення ефективності виробництва — ведучий напрям економічної політики партії.

А це значить, що кожний комсомолец ще краще буде підготовлений до уроку, ніж був зараз. До того ж можна буде повести мову про підсумки року, про особистий внесок, про те, як враховано зауваження комсомольців, висловлені на уроці в жовтні.

Думається, що пропозиція варта того, щоб її підтримали.

В. ЦВЯХ,
спецкор «Молодого комунара».

ВИСТУПЛЯТЬ НАУКОВЦІ

КІРОВОГРАД. 5 жовтня розпочав свою роботу чотириденний обласний семінар пропагандистів теоретичних семінарів «XXIV з'їзд КПРС про зростання ролі КПРС в комуністичному будівництві» та пропагандистів теоретичних семінарів «XXIV з'їзд КПРС про основні проблеми соціально-політичного розвитку радянського суспільства на сучасному етапі».

Перед учасниками семінару виступлять науковці як обласного центру, так і науковці з Києва, які беруть участь в Днях радянської науки на Кіровоградщині.

Пропагандисти візьмуть участь у семінарських заняттях «Партія — керівник боротьби за створення матеріально-технічної бази комунізму» та «XXIV з'їзд КПРС про зміни в соціальній структурі радянського суспільства».

НАШІ ГОСТІ — ВЧЕНІ З СТОЛИЦІ РЕСПУБЛІКИ В ПЕРШИЙ ДЕНЬ ПЕРЕБУВАННЯ НА КІРОВОГРАДЩИНІ ВІДВІДАЛИ ХУТІР НАДІО. ОЗНАЙОМИВШИСЬ З САДИБОЮ-МУЗЕЄМ І. К. КАРПЕНКА-КАРОГО, УЧАСНИКИ ДНІВ НАУКИ НА ЗГАДКУ ПРО ВІДВІДНИЙ ЦЬОГО СВЯЩЕННОГО КУТОЧКА ЗЕМЛІ НАШОГО СТЕПОВОГО КРАЮ ПОСАДИЛИ МОЛОДИЙ ДУБОК.

НА ЗНІМКУ: ВЧЕНІ ОГЛЯДАЮТЬ ЕКСПОНАТИ МУЗЕЮ. ФОТО В. НОВПАКА.

З ВІТНО-ВИБОРНИ ЗБО-

ри всеоб'ємні, на них можна говорити про все, бо ж вони підбивають підсумки за великий період, дають загальну оцінку діяльності бюро, організації. Тільки ж, очевидно, має бути якийсь стержень, навколо якого об'єднується все. Бо ж без чіткої визначеної, ясної всім учасникам зборів магістральної лінії слів, сказане з трибуни, звучить колотистим пострілом, зникає без сліду.

Спершу здавалось, ніби комсомольці механоскладального цеху заводу тракторних гідроагрегатів зібрався, аби розказати про свої спортивні досягнення. Бо, власне, саме із характеристики діяльності спортивного сектору почалася звітна доповідь секретаря бюро Віктора Малавкіна та її обговорення. Звісно, про успіхи приємно говорити, адже другий рік спортсмени першого механоскладального підприємства на найвищу сходинку п'єдесталу пошани серед заводських колективів. Ну, а як же перемоги у спорті сприяють перемогам трудовим? Адже ми не заперечуємо, що перші — не самоціль. Вони, кай опосередковано, мають підносити тонус праці.

Доповідач на це питання не відповів.

Він порушував чимало проблемних питань: чому з 87 комсомольців цеху тільки 25 носять звання ударника комуністичної праці, тоді як ще 1956 року такого почесного титулу удостоєний цей

ЙДУТЬ ЗВІТИ Й ВИБОРИ

НЕПОДОЛАННИЙ БАР'ЄР

Чому протягом цього року від молодих робітників надійшло тільки 4 раціоналізаторських пропозицій? Чому недостатній рівень трудової дисципліни навіть серед членів Спілки? Очевидно, хвилює серйозними проблемами організації соціалістичного змагання. Однак доповідь на всі ці питання обмежується відповіддю з приблизно такої фрази: «Змагання проходить у формі конкурсів на кращого по професії».

Здавалось, із сторінок доповіді, із трибуни ці питання тривожним дзвоном полинуть у зал, дійдуть до сердець юнаків і дівчат, збудять у них потребу особистої відповіді. Сподівалося (уже згодом) доповідач лише ставив запитання, а відповідь почуємо з залу. Очікувалось: озвучать ряди аналізом, потоком пропозицій, жаром суперечки.

Ніхто не подолав бар'єру у кілька передніх незаповнених рядів, які ніби відгороджували трибуну від зали. Виступили 4 комсомольці, назвали імена кращих, натякнули — є відстаючі, поскаржились на інструментальників. І притихло в залі.

— Ті, що записались, виступили. Хто ще противіть словам?

Бар'єр непрохідний.

За них, молодих, сказав слово начальник цеху Михайло Борисович Сальман. Не вистачає різальних інструментів? А ви бережете їх! Частіше — псуєте дорогу й дефіцитну річ. Технічний брак зріс майже вдвоє, мало не половину гідроагрегатів, відправлених харківським тракторобудівником до машини нової марки «Т-150», одержали рекламацию, — це прямий наслідок пасивності, прогульництва, кай окремих випадків — пияцтва. Протягом восьми місяців цього року перший механоскладальний жодного разу не наближався до заводського перехідного Червоного прапора — такого цех не пам'ятає за всю історію свого існування. Трапляється і прямий обман колективу, держави — приписки. Вашої енергії, ентузіазму он як бракує, говорив Михайло Борисович. Вашої активності, товариші комсомольці, вашої особистої зацікавленості у вершенні державних справ і нетерпимості до недоліків.

А зал мовчав.

І. БЕЗДІТНИЙ,
спецкор «Молодого комунара»,
м. Кіровоград.
Завод тракторних гідроагрегатів.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ПЕРШИЙ, ТА ВДАЛИЙ

Володя Саморуха... Далі відоме ім'я цього юного підпільника. Про нього писав Д. М. Медведєв у своїй книжці «Сильні духом». В одинадцять років Володя став партизаном, а в тринадцять здійснив подвиг: установив зв'язок народних месників своєї області з Москвою. За це був нагороджений орденом Червоної Зірки.

Нині Володимир Петрович Саморуха — штурман далекого плавання. Про його сім'ю, партизанські діла читач може детально дізнатися з книги Івана Вальки «Куди летить журавлику?», що вийшла друком у Київському видавництві «Веселка» (у серії «Юні герої»).

Ще в кінці 1941 року багаторічний Петро Олександрович Саморуха разом з комуністом Іваном Івановичем Катаніном у селі Хвиля Моношищенського району на Вінницькійщині створив підпільну більшовицьку організацію, що готувала людей для партизанського загону, встановлювала зв'язок з іншими підпільними групами. Уже тоді Володя одержував від батька окремі доручення. Пізніше хлопець діяв у партизанському загоні та в з'єднанні під командуванням А. Г. Кондратюка.

Документальна повість Івана Вальки відтворює бойову діяльність партизанів, розкриває біографію і славний шлях Володі Саморухи, юного месника, що виявив неабияку мужність і героїзм. Автору вдалося знайти цікаву фактуру податі матеріалу. Повість розгортається двома сюжетними лініями: одна змальовує тернистий шлях Володі з Вінниччини до Ровно, друга — розповідає біографію юного героя. Такий оригінальний виклад полегшує сприйняття документального матеріалу: послідовно, крок за кроком бачиш, як розгорталися події, як мужав характер Володі.

Автор показує свого героя в оточенні старших товаришів, які активно впливали на становлення його характеру. Це, насамперед, начальник штабу партизанського загону Медиский, заступник командира бригади Рибаченко. Володіні батько, легендарний партизан Калашник, командир бригади Кондратюк.

Повість «Куди летить журавлику?» — перший великий прозовий твір Івана Вальки. Написана вона майстерно.

Ф. ДРИГАЙЛО.

ДО ОТЧОЇ 50 СЛАВИ

Напередодні свята комсомольці отримували листівки з райкому комсомолу. В них писали: «Запрошуємо Вас на районний зліт учасників походу комсомольців та молоді по місцях революційної, бойової та трудової слави радянського народу, присвячений 50-річчю створення СРСР». І ще: «Девіз зльоту: «Пам'ятай про тих, хто овіяний легендою».

З усіх сіл району юнаки та дівчата з'їхались в Новомиргород. Відбулася урочиста маніфестація учасників районного зльоту, в якій взяли участь представники від першочисних комсомольських організацій. Вони виборили це почесне право своєю активною участю у патріотичному вихованні молоді, в похіді по місцях слави своїх батьків. До юнаків і дівчат завітали ветерани війни і праці, знатні люди району.

... Вулицею Леніна урочисто крокують учасники зльоту. Над колонами — прапори, в руках у юних — букети живих квітів. Під час проходження святкової колонії піонери та комсомольці несуть почесну вахту біля братських могил загиблих радянських воїнів.

Святкова колона прибуває до широкоекранного кінотеатру «Мир» і зупиняється біля пам'ятника В. І. Леніну. Представники комсомольських організацій кладуть до підніжжя пам'ятника квіти.

Потім учасники зльоту — молоді, ветерани війни та праці йдуть до братської могили радянських воїнів і пам'ятника, що височить при вході в міський парк. На граніт лягають гірлянди вічної слави з квітів.

І нараз урочисту тишу порушує команда: «Струнок!»

Секретар райкому комсомолу А. Томашов зачитує текст рапорта комсомольців і молоді. Він підкреслює, що похід по місцях героїчних звершень радян-

ського народу став масовим патріотичним рухом. Різними формами військово-патріотичної роботи охоплено понад 4500 юнаків та дівчат, створено 21 куток бойової слави. Комсомольці та молоді подають шефську допомогу інвалідам війни і праці, доглядають могили загиблих воїнів, встановлюють імена невідомих героїв. Всесоюзний похід «Дорогами слави батьків» сприяє мобілізації молоді на виконання ленінських заповітів про захист соціалістичної Ві-

КЛЯТВУ

ДАЮТЬ СИНІ

чизни, підготовці юнаків до служби в Збройних Силах СРСР.

Рапорт приймає районний військовий комісар М. О. Челодюк.

Потім патрістично й піднесено звучать слова урочистої клятви юних на вірність Комуністичній партії, радянському народові, справі великого Леніна. Текст клятви зачитує другий секретар райкому комсомолу А. Маган.

Наступного дня юнаки і дівчата зібралися на хвилюючу зустріч з ветеранами війни і праці. Повчальними і захоплюючими були виступи і розповіді активних учасників Великої Вітчизняної війни Д. В. Страхова, О. О. Рудакова, С. А. Свєтлицького, В. П. Олійника та інших.

Від імені учасників зльоту виступив допризвник комсомольців Юрій Цуцол. Він закликав, що наша молодь успішно понесе далі естафету бойових і трудових звитяг радянського народу, що його ровесники гідно продовжуватимуть справу своїх дідів та батьків, завжди готові до праці та оборони Радянської Батьківщини.

І. РОМАНЕНКО,

наш громадський кореспондент.

На Чернігівській музичній фабриці імені П. Т. Шевченка освоєно вигук моделі піаніно «Україна». Своїм звуковим даєм і зовнішнім оформленням інструмент поступався перед кращими зарубіжними зразками.

На фото: краща інженер-фабричниця комсомолка Галина Коваль.

Фото Ю. Олійника. (Фотохроніка РАГАУ).

Фойє нового приміщення педагогічного інституту в Ульяновську.

Фото Ю. ЄВСКОВА. АПН.

ПРИСВЯЧЕНО ЮБІЛЕЮ

Наступного року радянські люди широко відзначатимуть 50-річчя створення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Цій даті присвячено чимало праць учених, письменників, митців. Деякі з них вже може запропонувати читачам бібліотека імені Шевченка. Нещодавно ми одержали книги з суспільно-політичної тематики, що присвячені цій даті. Серед них — оригінальний збірник, випущений видавництвом «Мисль». «Братерське співробітництво радянських республік в господарському та культурному будівництві». Тут висвітлюються ленінські принципи національної політики КПРС, спрямованої на зміцнення дружби співробітництва і взаємодопомоги на роді СРСР, показано форми й напрями співробітництва радянських республік і їх дальший розвиток в боротьбі за побудову комунізму.

Л. САВЧЕНКО.

ВЕЛИКИЙ пролетарський письменник М. Горький говорив, що немає сили більш могутньої, ніж знання. Людина, озброєна знаннями, непереможна.

Знання — це шлях до оволодіння тими величезними багатствами природи, влада над якими робить людину нездоланною. Усвідомлення цього особливо важливе в епоху бурхливого розвитку науково-технічної революції, коли знання стають неодмінною умовою плідного розвитку духовних і матеріальних сил суспільства, а отже, і створення матеріально-технічної бази комунізму.

Вже весною 1918 року, тобто майже відразу після перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції, В. І. Ленін у своїй праці «Чергові завдання Радянської влади» писав: «Ми, партія більшовиків, Росію переконали. Ми Росію відвоювали — у багатьох для бідних, у експлуататорів для трудящих. Ми повинні тепер Росію управляти... Це — найтрудніше завдання, бо справа йде про організацію по-новому найглибших, економічних, основ життя десятків і десятків мільйонів людей». І далі: «Учитися працювати — це завдання Радянська влада повинна поставити в усьому його обсязі перед народом».

В 1920 році, на III Всеросійському з'їзді комсомолу, Володимир Ілліч, визначаючи завдання спілки молоді, висловив вимогу учитися працювати, як головному запоруку перемоги країни Рад у господарському змаганні з капіталістичним світом. Постійно і систематично, в міру зміцнення Радянської влади, В. І. Ленін все наполегливіше вимагав від молоді підвищувати свої знання, вчитися працювати, управляти державою, будувати нове суспільство, щоб перемогти в майбутніх битвах. «Без роботи, без боротьби, — твердив Володимир Ілліч, — книжні знання комунізму... нічого не варте...». Починаючи з теорії і практики висловлював ленінський заповіт «вчитися комунізму». І молоді училися. Училися, штурмуючи Перекоп і піднімаючи на будівельних бригадах Волхов, Дніпро, Сіу, Магнітні. Училися, стоячи стійно під Сталіградом і підносячи прапор перемоги над рейхстагом. Училися, відбудовуючи зруйновані фашистами міста і села і вирощуючи врожай на відомих незайманих на західній Україні. Молоді

опановували науку і сьогодні, по-нашому зразки нахненної праці в освоєнні нафтових багатств Тюмені й Мангизлаку, на будівництві Таймирського газопроводу, на великих комсомольських і ударних будовах Сибіру та Далнього Сходу.

Трудящі Країни Рад ліквідували неписьменність, здійснили культурну революцію і продовжують свій похід за знання, а промова В. І. Леніна на III Всеросійському з'їзді комсомолу, де він закликав молоді у цей похід, стала найважливішим документом партії в справі виховання будівників комунізму. Цю промову видавали 476

ЗНАННЯ— ЦЕ НАМ ПОТРІБНО

разів 75 мовами світу. Виразені в ній ідеї є основою навчання і виховання всіх трудящих, безсмертно життєвою заповіддю для мільйонів прогресивних людей світу.

В наш час, коли різко зростає пріоритет знань, коли наше суспільство дедалі більше прагне до повного розкриття творчого потенціалу кожної людини і виховання в ній високої ідейної переконаності і відповідальності перед колективом, промова В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу сприймається як документ актуального сучасного звучання. Це пояснюється тим, що вона містить величезну програму дій і вчить найширші кола населення, як працювати по-комуністично. Запровадження наукової організації праці в практику всіх трудівників молоді Радянської країни Володимир Ілліч вважав найбільш важливою і конкретною умовою для розвитку наукового прогресу.

Народному господарству потрібний такий тип працівника, який поряд з глибокою загальноосвітньою підготовкою має би і широкі політехнічні знання і трудові навички. Готувати спеціаліста, що може виконувати різноманітні види як розумо-

вої, так і фізичної праці, — соціальне завдання нашого суспільства. У цьому плані особливо актуально стає підготовка масових робітничих кадрів.

Нині у нас продовжує діяти створена ще в 1940 році система підготовки державних трудових резервів.

За 30 років школи трудових резервів закінчили понад 23 мільйони чоловік. Серед них: тричі Герой Радянського Союзу О. Покришин, сталевар, депутат Верховної Ради СРСР В. Ключев, перший космонавт Ю. Гагарін, лауреат Ленінської премії В. Церетелі, доктор технічних наук С. Мигиренко і тисячі інших людей праці. Тільки

за роки восьмої п'ятирічки у системі професійно-технічних шкіл підготовлено 6 мільйонів кваліфікованих молодих робітників. Це найбільш масова система підготовки кадрів, які поповнюють робітничий клас країни.

Відповідно до Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 2 квітня 1969 року № 240 «Про заходи по дальшому поліпшенню підготовки кваліфікованих робітників в учбових закладах системи професійно-технічної освіти» випускники професійно-технічних закладів, крім робітничої кваліфікації, дістають тепер освіту в області середньої школи. Ця постанова зумовила життя. Так, дослідження показали, що наладчики сучасних металургічних верстатів, апаратники хімічного виробництва, машиністи, сталевари та інші кваліфіковані робітники витрачають більш як половину свого робочого часу на контроль, регулювання, аналітичний розрахунок, тобто на функції переважно розумової праці. Успішне здійснення такої діяльності передбачає не тільки здодільні знання з певних технічних дисциплін, але й підготовку з математики, фізики, хімії в обсязі не нижче середньої школи. Це важливий крок у розвитку професійної освіти, так і в підвищенні загальної культурної учнів професійно-технічних шкіл.

Система трудових резервів — не єдине джерело підготовки робітничих кадрів. Вона готує не більш як 60 процентів їх складу, решта поповнення йде за рахунок інших, правда, менш досконалих і ефективних форм

навчання, в тому числі індивідуальної підготовки на виробництві.

Готувати тільки спеціаліста певного розряду, як ми говорили вище, нині вже не раціонально. Мова йде про те, щоб разом з професійною дати тим, хто навчається, загальні знання в галузі економіки виробництва, праці і безпосередньо тієї справи, якою людина займатиметься. Важна роль, що поєднує з системою технічного навчання треба впровадити обов'язковий технічний мінімум. Адже тепер без знання економіки неможливо забезпечити результативну господарську діяльність, добити максимальної ефективності суспільного виробництва.

Перший ступінь навчання — оволодіння технічним мінімумом або професійною майстерністю. Після закінчення цього етапу слухачі школи одержують диплом на право працювати в певних галузях народного господарства і звання «майстер золоті руки».

Другий ступінь — оволодіння економічним мінімумом. Тут повинна бути засвоєна загальна програма мінімуму з економіки і, зокрема, того її розділу, що безпосередньо стосується спеціфки виробництва або галузі, де організовано навчання.

І, зрештою, третій ступінь навчання — організаційний мінімум. Це досить конкретна галузь науки, але, на жаль, ми приділяємо їй недостатньо уваги. На початковій програмі з організації мінімуму повинна передбачати засвоєння теорії і практики організації праці, управління, обладнання робочого місця та ін.

Школа майстерності — поняття соціальне. Воно виходить далеко за межі вдосконалення професії. У нас існують дисципліни, хліборобів і лісарів, новали і машинобудівників, де «секрети» ремесла передаються з роду в рід як фамільні цінності. Їх традиції слід було б розвивати у всіх виробничих осередках нашого суспільства.

лінаріє і працівників призначення. Ці конкурси, як змагання з особистою майстерністю, слід поширювати, залучаючи до участі в них не лише учнів, але й їх наставників.

Говорячи про різні форми навчання, слід зупинитись на п'ятиріччю асебучу, як на цілком новому його виді. Це загальний науково обґрунтований і матеріально забезпечений план навчання робітників, розрахований на п'ятирічку.

П'ятиріччю асебучу запроваджено на підприємстві Харкова, Херсона, Закарпатської області Української РСР та в інших республіках. Під час складання навчального програми асебучу на підприємстві, будові або в організації береться до уваги освіта кожного робітника, потім, залежно від державних даних, створюють у певну чергу групу для тих, хто не має закінченої середньої освіти і вносять заходи, щоб вони її дістали. Для працівників з повною середньою освітою планується одержання вищої спеціальної освіти, а для інженерно-технічного персоналу — підвищення кваліфікації з підвищенням, коли це потрібно, до іншого міста. Звичайно, при складанні п'ятиріччю асебучу враховують потребу в нових професіях, які найближчим часом можуть стати необхідними для даного підприємства в зв'язку з освоєнням нової техніки чи технології.

Розвиток народного господарства вимагає постійного і цілеспрямованого підвищення загальноосвітнього і технічного рівня робітників та інженерно-технічних кадрів. Науково-технічний прогрес, його масштаби і темпи залежать від якості їх підготовки, загальної культури і технічної грамотності. Все це нерозривно пов'язане з дальшим удосконаленням вищої та середньої спеціальної школи. Першочерговим її завданням на нинішньому етапі розвитку нашої держави є підвищення якості підготовки спеціалістів. Вони повинні бути озброєні марксистсько-ленінською теорією, володіти знаннями на рівні найвищих досягнень науки і техніки, мати необхідну економічну підготовку і вміти кваліфіковано розв'язувати завдання науково-технічного прогресу, наукової організації праці й управління виробництвом.

І. СЛЕПОВ,

доктор економічних наук.

